

**Hlohový
náhrdelník**

Aleksander Nawrocki

Aleksander Nawrocki

Hlohový náhrdelník

© Doc. PhDr. Libor Martinek, Ph.D.

ISBN 978-80-88463-23-8 (pdf)

ISBN 978-80-88463-24-5 (ePub)

ISBN 978-80-88463-25-2 (mobi)

Obsah

O autorovi (<i>Libor Martinek</i>)	6
Dopis pro	7
Barbora	8
Cecílie	9
Lucie	10
Marie	11
Mája	12
Kristýna, Kinga	13
Viola	14
Milostná pro Annu	15
Růže	16
Monika	17
Hedvika	18
Tehura a	19
Druhá báseň pro Annu	20
Eva	21
Alžběta	22
Adriana	23
Ošklivá	24
Romeo a Julie	25
Tančící Evelína	26
Ester	27
Podzimní princezny	28
Olga	29
Mařeně	30
Pavčina	31
Mzija	32
Slávka	33
Odpověď Sylvii	34
Cesty s úsměvem vypůjčeným od Barbory	35
Zamilovaní	36
Malvína	37
Princezna	38
Karolína	39
Klaudie	40
Lívie	41
Agáta	42
Barboře – pohádce	43
Sabina	44
Emílie, Justýna, Patricie	45
Angelika, Ilona, Žofie	46
Na cestě k Ize	47
Dorota	48
Milostná s komentářem	49
Gražyna	50
Z hory svatého Jiří u Balatonu	51
Marie z Plovdivu	52
Zoriana v Kardžalí	53

Zoriana v bačkovském monastýru.....	54
Zoriana před ikonou	55
Čas vína a žen.....	56
Tobě.....	57
Vzpomínka	58
Bez věnování	59
Neopakuj	60
V Sofii	61
Tobě.....	62
Dominičina pohádka	63
Amélie, Eliška, Delfina, Zikmund	64
Sergej.....	65
Alexandra, Edita, Božena.....	66
Liliana – cikánské štěstí	67
Rozjely se dívky	68
Místo rozloučení.....	69
Anežka.....	70
Beáta.....	71
Eliška.....	72
Julie	73
Kateřina	74
Marie Magdalena.....	75
Markéta Izabela	76
Uršula	77
Tři maturitní Magdaleny	78
Svým studentkám	79
Dagmar	80
Irena.....	81
Halina	82
Madrigal pro Alicji Rybařkovou, básnířku z Vilniusu	83
Isolda	84
O knize (<i>Piotr Kuncewicz, Zbigniew Jerzyna, Jiří Staněk</i>).....	85

O autorovi

Aleksander Nawrocki se narodil 15. 9. 1941 v Bartnikách u Przasnysze (Polsko), zemřel 1. 5. 2022.

Básník, prozaik, literární kritik, překladatel z ruské, bulharské, francouzské, anglické, finské, maďarské, ukrajinské, rumunské a srbské literatury.

Vystudoval polonistiku, hungaristiku a etnografii na Varšavské univerzitě, studoval rovněž v Maďarsku. Byl zaměstnán v Maďarském informačním a kulturním středisku ve Varšavě, později byl redaktorem časopisů a vydavatelství, od roku 1991 až do odchodu do důchodu působil jako pedagog ve školství ve Varšavě, kde také dlouhodobě žil.

Od roku 1992 byl majitelem Knižního nakladatelství IBiS, od roku 1998 byl šéfredaktorem časopisu *Poezja Dzisiaj*, v letech 2013–2018 vydával čtvrtletník *Liry Dram*. Jako vydavatel zejména současné literatury připravil k vydání mj. čtyřdílný soubor *Poezja polska – antologia tysiąclecia*, kde se objevila rovněž poezie několika polských básníků z českého Těšínska, s nimiž spolupracoval i jako vydavatel (například v roce 1994 vydal román Wilhelma Przewyżby *Kazinkowe granie*). Byl organizátorem Světových dnů poezie UNESCO, během nichž se vynikajícím básníkům uděluje cena Laur UNESCO.

V 60. letech 20. století byl spoluorganizátorem Klubu básníků anarchistů na varšavských kolejích „Na Kického“, působil ve Fóru básníků a v Konfederaci Nového romantismu. Vydal sbírky poezie *Rdzawe owoce* (1966, Rezavé ovoce), *Obecność* (1969, Přítomnost), po skončení období zákazu publikování vydal sbírky poezie *Niebo cwałuje boso* (1978, Nebe cválá naboso), *Rokitne szczęście* (1983, Jívové štěstí), *Głogi* (1984, Hlohy), *Za wczesny śnieg* (1986, Předčasný sníh), *Widły śmiechu* (1987, Vidle smíchu), sbírky povídek *Święci ze snów i jarów* (1977, Svatí ze snů a roklí), *Nie twoje srebrniki* (1988, To nejsou tvoje stříbrňáky), črty *Szamanizm i Węgrzy* (1988, Šamanismus a Maďaři), *Jak zamordowano Imre Nagya* (1990, Jak byl zavražděn Imre Nagy) aj.

Sbírka poezie Aleksandra Nawrockého *Hlohový náhrdelník* představuje kompletní překlad jeho polské sbírky *Dla zakochanych* (1996, Pro zamilované) z edice vydavatelství IBiS *Najpiękniejsze wiersze* (Nejkrásnější básně), v níž byly dosud vydány milostné básně polských klasiků – Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, Konstantyho Ildefonse Gałczyńskiego, Bolesława Leśmiana, Adama Mickiewicze, Marie Pawlikowské-Jasnorzewské, Haliny Poświatowské, Kazimierza Tetmajera-Przerwy, Juliusze Słowackého atd.

Libor Martinek

Dopis pro...

Jsi mojí i cizí kalinou,
divoká chrpa i bezbranná frézie,
tvé jaro se ve mně sklání,
tvá radost – sokol na čistém nebi.

Běžíš ke mně a mjíme se,
píšeš dopisy na mou adresu – sobě;
kdo si tě vymyslel v běloperém smíchu,
kdo tě ztratil – na rozcestích žalu?

Potoky se odívají do tvých snů,
v tvých očích muži stříbrem prokvétají;
musíš vyjmout nebe z ranní rosy,
aby se můj spánek nebránil jako vlk.

Jsi ta, jíž nosím roztrhané svátky,
jsi ta, jejíž bolestí září má slova,
jsi ta, kterou nenahradí žádná z žen,
proto jsi navždy má.

Barbora

Své jméno jsi vložila mezi brusinky,
tvůj úsměv – díky vřesům voní srnám,
k nemocné višni vedeš kněze
a vlkovo vytí zasazuješ do stříbra.

Palma se k tobě svátečně lísá,
lotr rozbíjí džbán a prchá –
trpělivě sbíráš střepy, aby
den se mohl zamyslet v krásné mozaice.

Všichni odcházejí, ty maluješ sníh,
pavouka, který byl dokonce hvězdou,
kladeš na dlaň, abys naslouchala nebi,
až jaro včera puklo ve stéblech

a král přikázal dešťům obléknout nach.
A já jsem shodil svou ježčí pelerínu,
zakopal jsem tesáky pod dubový úsvit,
když jsem – spolu se šťávou skrytých brusinek –

tvé granátové jméno vypil.

Cecílie

Svatá Cecílie od uschlých bylin,
svědomí moře, neděle ptáků,
bedry vystrkáváš z chlapců muže,
sama jak oltář – v darovaném nebi.

Můj spánku bezesný, krůpěji hudby
na červencové mezi, kam tak utíkáš?
Utíkáš před láskou do svatosti,
nebo ses polekala Kristovy tváře?

Štěrkové ticho splétá tvé kroky.
Toužíš po lásce, ale poslušná jsi Boha,
On tě vede do chrpového pekla
a daruje hlohový náhrdelník.

A když se rozrušíš, neutrhne květinu,
ani neosladí krev lesních jahod,
ale tvou cestu zbaví záře
a tvou tvář zakleje do staré ikony.

Svatá Cecílie, přišla jsi pro pravdu
do ruin svatyň, ale nasloucháš cvrčkům
a zahleděná do břecťanu na mramoru
odřikáváš otčenáš uschlým bylinám?

Věnováno kamarádce, která se stala jeptiškou